

עוזי רז הוא אחד הגברים שעל שפתיהם שיעיסוקם היחיד בחיים הוא להתחיל עם בחורות — ביחוד עם תיירות זרות, שלהן הוא אורב במייהים או מחכה על החסקה

אוהבת, ואם יש שיר מסויים שאני חושב שאני שר אותו רי יפה והיא דיברה על השיר הזה, אני שר לה אותו. למשל: When I need You. אני רואה שזו בחורה שאני נמשך אליה חוץ ממין, שהשיחה איתה מעניינת או תי ושאני יכול לבלות איתה בערב חוץ מסקס. אני קובע איתה לערב, כדי להעביר יותר הנאה ויותר זמן ואולי גם להיקשר. תמיד ישנה האשליה שה בחורה שמוצאת חן בעיניי, היא אולי חלום-חיי.

אליות. אז נמשכתי פסיכולוגית לבלונות ריות עם עיניים כחולות. מצאתי אצלן יותר הבנה כלפי. בחורות שלא דורשות יותר מדי. מבינות גבר כים. הייתי מספר להן שאני מציל, עד שיום אחד החברה שלחו אותי לקורסה-הצלה. אפילו מהצד הם עם הבחורות. זה מה שנתן לי את קו החיים שלי — הבחורות. כשאני בא בבוקר לים, אני כבר מתכנן איך להביא את הסיפור

נמשכתי במיוחד לבנות תוצרת-חוץ, כי באיזשהו מקום אצל הבנות הישראליות, אם אתה לא לומד, אז הן אומרות שהשפה שלך זולה מדי, ואם אתה מדבר אנגלית, המילים יוצאות מהפה אחרת. למדתי אנגלית על חוץ-הים. כגיל 16 נסעתי ללונדון ועברתי קצת אצל אחי. הוא הכריח אותי לדבר אנגלית ושיפרתי את השפה שלי. אחרי חודשיים חזרתי לארץ. בחוף הים לא הלך לי עם הישר-

„אני לא יכול להחזיק מעמד עם אחת...”

„בלי ים ובלי בחורות אני לא יכול... תמיד נמשכתי לבחורות...”

למה שהטריד את עוזי רז, כשכבא להתראיין. היה אם זה יעזור לו, אם יודעו למצוא אותו, אם תהיה כתובת בכתבה או שמספיקה התמונה, ואיך יכירו אותו הנשים שתרצינה בו. עוזי (28) הוא שוהף מאור, תלתליו שחורים מכריקים, עיניו שחורות נוצצות, עצמות לחיים בולטות, גוף כנוי טוב אם כי נמוך — וזה מה שדרוש לו למיקצוע שבחר לעצמו כדי „ליהנות מהחיים”. הוא ג'יגולו ישראלי (רק לפעמים), הוא מדגיש ואפשר למצוא אותו בסוכת המציל בחוף הילטון בתל-אביב. **מספר עוזי:** אני ילד שגדל בים. לא אהבתי ליל מור, אז הייתי בא לים. רואה איך המצילים עוברים. נדלקתי על הרעיון — שמש, ים וחתוכות. תמיד הייתה לי משיכה לבחורות. יום אחד התבגרתי. הגעתי למצב שאני יכול להגיע עם בחורה לשיחה מעניינת ואיך שאומרים — לשכנע את הבחורה למין, ליוון, איך שאת רוצה לקרוא לזה. רכשתי הרבה הצלחה עם בנות.

ג'יגולו ישראלי

אני לא יודע אם אני מחפש כלה, אני לא יודע מה אני רוצה מעצמי. אחרי מה שקרה לי עם בנות, אני לא יודע אם אני יכול להחזיק מעמד עם אחת. כשהייתי צעיר יותר הייתי מתאהב מהר, נקשר מהר. ראיתי תמיד שיש אכזבות מאחורי כל אשליית האהבה והרגשות. כשהייתי צעיר הייתי מתבייש להיבא בחורות הביתה, אז היו לי חברים שהיו מציעים כל מיני הצעות. שהם יתנו לי את החרר שלהם, ואני אשתף אותם בבחורה. זה קילקל אותי. זה היה כואב לי, אבל לא הייתה לי ברירה. ברוב המקרים הבחורות הסכימו ואם לא — אז הן השתכנעו. פעם אחת עמדתי להתחתן.

לבחורה הראשונה בצורה המשכנעת ביותר. מגיע לחוף, עושה סקירה. ברגע שאני רואה בחורה שמעניינת אותי מבחינה חיצונית, מבחינת ההתנהגות עם עצמה, לפי התנועות שלה, אני קובע לעצמי את הטיפוס שמסתתר מאחורי הבחורה. גם אם יש בחורה עם גבר, אני לא נרתע. תלוי מי הגבר. אני רואה לפי ההתנהגות שלה איתנו אם יש מקום להיכנס או לא. אני אורב במים, או מחכה על החסקה. עד שהיא תיכנס למים, ואז ניגש אליה, או בשחיה או על החסקה, ומציע לה את ההצעה. מה אני אומר בריוק זה תלוי ברגע. זה ספונטאני. אם אני רואה שהבחורה עושה רושם של חופשיה, אני אומר לה: „זה יהיה קומפלימנט כשבילי שבחורה יפהפיה כמוך תעלה איתי על החסקה לסיבוב.” אם היא שואלת מי אני, אני אומר לה שאני מציל בחוף. אם היא אומרת שיש לה חבר איתה, אני אומר לה שאני לא נושך ואין מה לפחד ממני, וכל מה שהיא יכולה לקבל מהסיבוב זה רק הנאה.

„לעזאזל החתונה!” **יום אחד** ישבתי בתחנת ההצלה כעוזר-מציל, זה היה בשנת 1977. לקראת סוף היום ראיתי גברת עוברת עם בחורה צעירה, בלונדית, שיער ארוך חלק, עיניים כחולות, שפתיים, שרק רואים אותן, חושבים שנוול מהן רכש בקיצור — פצצת-מין. צעקתי מתחנת-ההצלה, בלי לחשוב פעמיים.

כשהיא עולה על החסקה, אני שואל מאיפה היא. בדרך כלל זו תיירת, אז אני מדבר איתה על הארץ. אחר-כך אני חותר, מפסיק לדבר, מתחיל לשיר לעצמי. נותן לה לשמוע את הקול היפה שלי. שואל אותה איזה שירים היא

„אני ניגש אליה במים ומציע לה את ההצעה...”